

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Narniensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

hanc pacem custodire & suarum munimine litterarum robore dignentur. Barones in super eodem modo precamur, scilicet Dominos Conum Seneschalem, Gaufridum de Villa-Harduini Marechalum, Milonem de Brabant, & omnes alios Barones, quod hanc custodian pacem, suoque ro borent sigillo, & parti obliteranti hanc pacem faventes contra nos observantem existant. Datum & recitatum apud Armiro in praesentiâ Domini Gualterij Camerarij, Nicolai Rugulufi, Theobaldi, Yvonis, Thomae, & multorum aliorum, anno Domini millesimo ducentesimo XII. anno x v. pontificatus Domini Innocentij Papæ IIII. mense Decembri, die undecima. J Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostra confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c usque incursum. Datum Signia v. Kal. Octobr. pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO NARNIENS.

Epist. 116.
Ejusdem ferè
argumenti cū
epistola 94.

CVM excommunicatorum communio sit aliis interdicta, ipsi officia publica exercere non debent. Quocirca fraternitati tua per apostolica scripta mandamus quatenus constitutiones & sententias Narniensium judicium, quos sententia excommunicationis involvit, tam promulgatas quam promulgandas in posterum auctoritate nostra decernas irritas & inanes. Prohibemus etiam ne quis extraneus in elusionem mandati nostri apud Narniam officium judicis exercere præsumat. Porro quia fraus & dolus cuiquam patrocinari non debet, constitutiones & sententias talium inanes & irritas decerni mandamus. Tu denique, frater Episcopo, super te ipsum &c. Datum Signia vi. Non. Octobris, pontificatus nostri anno decimolexto.

PATERARCHÆ GRADENS.

Epist. 117.
Commendat
Marchionem
Eltensem.
Vide Signia
lib. 16. de regno
Ital. ad an. 1213.

CRedebamus haecen quod Paduani cives nobis & apostolicæ sedi desiderant reverentiam majorē impendere quam exhibere probentur, cum, sicut accepimus, dilectum filium nobilem virum Marchionem Eltensem nobis & Ecclesia Romanae devotum contra justitiam vehementer impugnent, cuius pater & ipse pro Ecclesiæ defensione se laboribus & periculis multis exponere minimè dubitarunt. Porro si Paduani prædicti aliquid contra præfatum Marchionem habebant, poterant faltem in hoc apostolicae sedi deferre quod illud in nostram notitiam deduxissent, ut

nos eis satisfieri faceremus, antequam contra eum, quem pro certo sciebant nos, quasi specialiter nostrum, carum & acceptum habere, cum Ecilino & aliis excommunicatis procederent nobis penitus inconsultis & quasi omnino contemptis. Quocirca fraternitatì vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus Paduanos eosdem ut à memorati Marchionis impugnatione desistant diligenter moneas & inducas, eis ex parte nostra firmiter reprimentes quod nos ipsi faciemus satisfactiōnem impendi, cum nobis ostenderint se contra eum aliquam justam causam habere. Alioquin, ne Marchionem ipsum pro derelicto videamur habere, qui post Deum non habet alium ad quem pro iustitia consequenda in hac tempestate recurrit, tu cognita veritate Paduanos prædictos ab iusta ipsius impugnatione per censuram ecclasiasticam appellatione remota compescas. Datum Signia vi. Non. Octobr. pontificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO LVNDENSI

apostolice sedis Legato.

QVIA circa minima & maxima frequentanter humanus deficit intellectus, prudenter est querere ubi scrupulus dubitatio occurrit. Sanè postulasti per se- dem apostolicā edoceri si Presbyteri successivè duas concubinas habentes, bigamia censeantur, ut cum eis, tamquam cum irregularibus, quoad executionem sui officij nequeas dispensare, & si Presbyterorum filii sint indifferenter ad sacros ordines promovendi, & utrum sacerdotes Suethiæ in publicis debeas tolerare conjugis, qui super hoc se afferunt cuiusdam summi Pontificis privilegio communitos. Ad quæ sic duximus respondendum, quod cum sacerdotes prædicti, sive uno sive diversis temporibus, plures habuerint concubinas, irregularitatem non incurrerint bigamiae, cum eis, tamquam simplici fornicatione notatis, quoad executionem sacerdotalis officij poteris dispensare, si vivere curaverint continenter. De Presbyterorum vero filiis tam ex decreto Urbani Papa secundi quam ex Concilio colligitur Piætavensi quod ad sacros non sunt ordines promovendi, nisi aut in ecclesiis aut in canonica regulari religiosè fuerint convertati. De Presbyteris autem Suethiæ non possumus dare responsum, nisi viderimus privilegium quod prætendunt. Quæsivisti præterea utrum in canonem incident laici sententiæ promulgatae qui sacerdotes aut alios

Cap. Presbytero-
tor. Dib. 16.
Cap. Vc filij.
De filio Presb.

Cap. Quæsivi-
t. De senti-
com. in 4. collect.

II iii ij